

BAT-NHA BA-LA-MẬT-ĐA TÂM-KINH

(Phật Giáo, Trần Trọng Kim Hà nội 1935)

(Prajna Paramita Hridaya Sutra)

Dịch Âm (bản của Huyền-Trang đời Đường)

Quán-Tự-Tại Bồ-Tát hành thâm Bát-Nhã Ba-la-mật-đa thời, chiếu kiến ngũ-uẩn giai không, độ nhất-thiết khổ ách.

Xả-Lị-Từ, sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc. Thọ, tưởng, hành, thức, diệc phục như thị. Xả-Lị-Từ, thị chư pháp không tướng, bất sanh bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố : không trung vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức ; vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý ; vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp ; vô nhãn-giới nãi chí vô ý-thức giới ; vô vô-minh, diệc vô vô-minh tận, nãi chí vô lão-tử, diệc vô lão-tử tận; vô Khổ, Tập, Diệt, Đạo ; vô trí, diệc vô đắc. Dĩ vô sở đắc cố.

Bồ-đề tát-đòa y Bát-Nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái ngại, vô quái ngại cố, vô hữu khủng-bố, viễn-ly điên đảo mộng-tưởng, cứu-cánh niết bàn.

Tam thể chư Phật y Bát-Nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc a-nậu-đa-la-tam-miệu-tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-Nhã Ba-la-mật-đa, thị đại thần-chú, thị đại minh-chú, thị vô-thượng chú, thị vô đẳng-chú, năng trừ nhứt thiết khổ chon thiết bất hư.

Cố thuyết Bát-Nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết :

«Yết-đế yết-đế, ba-la-yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, bồ-đề tát-bà-ha» (1)

Dịch nghĩa :

Quán Tự-tại Bồ-tát, khi thi-hành pháp Bát-Nhã Ba-la-mật-đa (Trí-tuệ độ) thấy rõ ngũ-uẩn đều không, đem tế-độ hết thảy những khổ ách.

Hồi Xả-Lị-từ, sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc ; sắc là không, không là sắc. Thọ, tưởng, hành, thức cũng thế cả. Hồi Xả-Lị-từ, ấy là cái không-tướng của chư pháp : không sanh không diệt, không cấu-bẩn, không trong-sạch, không thêm không bớt. Bởi vậy trong « không » không có sắc, không có thọ, tưởng, hành, thức ; không có mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý ; không có sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp ; không có nhãn-giới đến cả không có ý-thức giới; không có vô-minh mà cũng không bao giờ hết vô-minh ; đến cả không có lão-tử mà cũng không hết lão-tử; không có Khổ, Tập, Diệt, Đạo ; không có trí mà cũng không có cái gì là đắc. Vì không có cái sở-đắc. Bồ-đề tát-đòa (Bồ-tát) theo Bát-Nhã Ba-la-mật-đa, lòng không vương víu chướng-ngại, vì không vương víu chướng-ngại, cho nên không sợ hãi, xa lìa những điều điên đảo mộng tưởng, cứu cánh là niết bàn. Chư Phật trong tam thể theo Bát-Nhã Ba-la-mật-đa mà được vô-thượng chánh đẳng chánh giác. Cho nên biết rằng Bát-Nhã Ba-la-mật-đa là đại thần chú, là đại minh chú, là vô thượng chú, là vô đẳng đẳng chú, có thể trừ được hết thảy cái khổ, chân thực không lầm.

Cho nên nói Bát-Nhã Ba-la-mật-đa chú, thì nói chú rằng :

«Yết-đế yết-đế, ba-la-yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát-bà-ha» (1)

(1) Câu chú này viết bằng tiếng phạn : Gate gate paragate parasamgate Bodhi svaha